

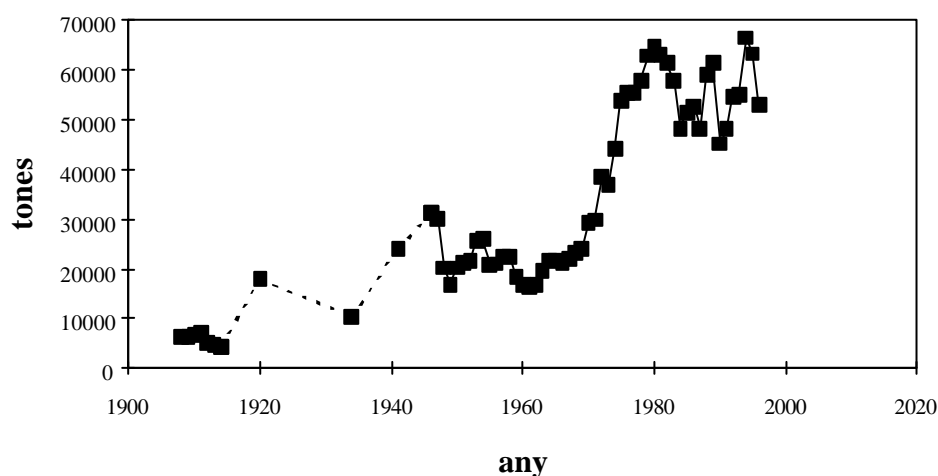
3.3.1.e PESCA MARINA I AQÜICULTURA

La pesca a Catalunya segueix l'esquema general de la pesca a la Mediterrània, caracteritzada per: una tradició secular; una gran diversitat de arts i ormeigs de pesca competint per una gran quantitat d'espècies d'interès; la quasi inexistència de flotes industrials; la captura massiva d'exemplars de mida petita; els alts preus que assoleix el producte fresc.

Es pot afirmar que molts dels recursos pesquers de Catalunya estan sobreexplotats, això vol dir que existeix una dinàmica caracteritzada per un augment de la capacitat de produir mortalitat per pesca, que no es veu compensada per una legislació més restrictiva. En definitiva, l'ús que es fa del recurs pesquer no és sostenible.

Valors comparatius de captura (en milers de tones) a diferents escales, segons FAO (1995) i estadístiques de la Generalitat de Catalunya per 1993			
Mundial	101 418		
Mundial marí	84 249	83.07	% del total mundial
Unió Europea	6 723	7.98	% del total mundial marí
Mediterrània	1 670	1.98	% del total mundial marí
Espanya	1 259	18.73	% de la Unió Europea
Catalunya	55	39.86	% del total mediterrani espanyol

Estudiant l'evolució de la captura total reportada a Catalunya des del 1908 fins al 1997, es detecta l'elevat increment dels anys 70, que reflecteix l'augment del poder de pesca, i que les oscil·lacions observables des del 80, malgrat un constant augment del poder de pesca, són un símptoma força clar de sobreexplotació, ja que el recurs, a uns nivells baixos de biomassa, es veu sotmès a fluctuacions d'origen ambiental.

A la mar de Catalunya es coneixen unes 454 espècies de peixos, mentre que el nombre d'espècies que es comercialitzen provinents de la pesca gira al voltant de les 200, tot i que el nombre sobre el que es basa la major part de l'activitat extractiva és força més petit.

Dades globals (segons grup) de la pesca a Catalunya per 1995					
	Tones	% en pes	Milions de ptes.	% en diners	Ptes/kg
Demersals	19 197	30.40	11 370 136	61.25	592.27
Petits pelàgics	35 464	56.16	5 011 309	26.99	141.31
Pelàgics mitjans	5 391	8.54	1 159 404	6.25	215.06
Grans pelàgics	3 096	4.90	1 024 130	5.52	330.84
TOTAL	63 148		18 564 978		293.99

La gestió de l'explotació dels recursos renovables marins (pesca i aqüicultura) a Catalunya no és una qüestió resolta. En aquests moments hi ha un sistema de gestió que en el millor dels casos és reactiu, basat en unes normes de caràcter tècnic (malles, horaris, límits a la flota, potència, talles mínimes, zones vedades, etc.) més o menys permanents moltes de les quals no es compleixen. D'altra banda hi ha unes mesures econòmiques (en forma de subvencions diverses) que sovint tenen l'efecte contrari al que caldria: faciliten, o àdhuc potencien, el manteniment d'un esforç de pesca ja excessiu.

La no sostenibilitat del l'ús dels recursos, no només prové d'una sobreexplotació més o menys intensa, sinó també d'una progressiva degradació del medi per motius antropogènics, ja siguin directament producte de les activitats d'explotació (degradació del bentos per dragues i bous, aportament de matèria orgànica per rebuig, aparició de zones anòxiques en relació a cultius, etc.) o d'altres activitats (turisme, gestió de l'aigua, etc.).

El paper de l'aqüicultura en relació a la pesca és molt menor atenent a producció total, no obstant, té un considerable impacte no avaluat en les zones litorals i costaneres. La producció d'aqüicultura marina a Catalunya assoleix les 4790 tones, el 84 % de les quals són de mol·luscs, principalment de musclo (el 70 %). De fet aquest valor correspon tan sols a un 2 % del total espanyol (234 mil tones), on també el 85 % de producció són mol·luscs. A efectes comparatius, el total mundial de producció d'aqüicultura és de 26 milions de tones, essent la producció d'alguns països mediterranis la següent (en milers de tones): Itàlia 200; Grècia, 45; Turquia, 33; Israel, 20; Tunísia, 1.5.

La superfície de les aigües interiors de Catalunya és de 2.365 km². Les aigües jurisdiccionals (des de la costa a les 12 milles, això és, incloent les aigües interiors) totalitzen 15.760 km². Recentment l'Estat espanyol ha definit al Mediterrani una zona de protecció pesquera que arriba fins a 49 milles; gairebé tota l'àrea on opera la flota catalana queda inclosa en aquesta zona.

Objectius a assolir:

- Assolir un estat de sostenibilitat respecte de la pesca i l'aqüicultura, desenvolupant un marc administratiu i competencial que faci possible la gestió d'adaptació dels recursos, potenciant el diàleg entre el sector pesquer, l'administració i els científics (biòlegs i economistes principalment) i aprofitant el conjunt d'eines elaborades pels organismes internacionals.
- Organitzar el territori marítim de forma adequada, superant l'actual divisió i dispersió de competències que les diverses administracions i institucions tenen sobre la franja costanera i la zona marítima, tot determinant quin és el territori marítim que correspon a Catalunya i incrementant les tasques de vigilància per tal de garantir el compliment efectiu de la legislació vigent.
- Implicar els pescadors en la gestió de la pesca i en l'obtenció de les dades necessàries, afavorint l'adopció voluntària de mesures de gestió i establint, paral·lelament, incentius per millorar les condicions de seguretat i treball.
- Aplicar les subvencions a la pesca a accions puntuals, no han de consistir en un procés sistemàtic d'injectar diners en un sector deficitari per tal de mantenir-lo artificialment, destinant-les a eliminar esforç de pesca i ajudar el sector a superar la crisi que provocaria una acció de reconstrucció dels recursos.
- Assolir la protecció efectiva de les zones més sensibles, sovint les més properes a la costa, tant de les actuacions perjudicials dutes a terme a terra o vinculades a l'activitat costanera i que tenen conseqüències a la zona marítima, com en base a la regulació efectiva de l'ús d'ormeigs i arts que les alteren.